

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 201/2018
13.02.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 4. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ксеније Булатовић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Вршцу К бр.401/10 од 18.04.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1576/16 од 20.02.2017. године, у седници већа одржаној дана 13.02.2018. године, донео

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Вршцу К бр.401/10 од 18.04.2016. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1576/16 од 20.02.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу К бр.401/10 од 18.04.2016. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 4. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца и због извршења кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од 10 месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 године, коју окривљени има издржати у просторијама у којима станује са електронским надзором.

Истом пресудом обавезан је окривљени АА на плаћање остварене имовинске користи у износу од 5.455.937,60 динара на име избегавања плаћања пореза и доприноса као износа од 1.040.582,45 динара због неплаћања пореза на додату вредност и не евидентирања ПДВ сходно члану 42. Закона о порезу на додату вредност из члана 3, 5. став 2. тачка 3. Закона о порезу на додату вредност као и да на име паушалног износа уплати у буџетска средства суда износ од 10.000,00 динара сходно члану 246. став 3. ЗКП и надокнади трошкове браниоца постављеног му по службеној дужности адвоката Љиљане Голубовић у износу од 18.000,00 динара у року од 60 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1576/16 од 20.02.2017. године уважавањем жалбе браниоца окривљеног АА преиначена је пресуда Основног суда у Вршцу К бр.401/10 од 18.04.2016. године, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног АА огласио кривим због извршења кривичног дела злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 4. КЗ за које му је утврдио казну затвора у трајању од 3 месеца и због извршења кривичног дела пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. КЗ за које му је утврдио казну затвора у трајању од 10 месеци, па га је осудио на јединствену казну затвора у трајању од 1 године, која ће се издржати тако што осуђени не сме напуштати просторије у којима станује уз примену електронског надзора и одређено ако окривљени једном у трајању преко 6 часова или два пута у трајању до 6 часова напусти просторије у којима станује без одобрења, суд ће одредити да остатак издржава у заводу за извршење кривичних санкција.

Истом пресудом на основу члана 91. и 92. КЗ обавезан је окривљени АА да на име имовинске користи прибављене кривичним делом пореска утаја из члана 229. став 2. у вези става 1. КЗ за које је оглашен кривим уплати износ од 5.455.937,60 динара у корист буџета Републике Србије у року од 60 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења као и да на име трошкова поступка плати износ од 40.500,00 динара а на име паушала износ од 20.000,00 динара у року од 60 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Ксенија Булатовић без навођења законског основа, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи у ослобађајуће јер дело за које је окривљени осуђен није кривично дело.

Врховни касациони суд је у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП након разматрања списка предмета и захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА нашао:

Захтев је неблаговремен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је, поред таксативно набројаних повреда тог законика, због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, да окривљени може поднети овај ванредни правни лек, у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Из списка предмета произилази да је окривљеном АА пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1576/16 од 20.02.2017. године достављена преко огласне табле на коју је истакнута дана 06.04.2017. године, а скинута дана 18.04.2017. године.

Из пријемног печата Врховног касационог суда произилази да је бранилац окривљеног АА, адвокат Ксенија Булатовић захтев за заштиту законитости предала на руке Врховном касационом суду дана 24.01.2018. године.

Како је у конкретном случају бранилац окривљеног АА захтев за заштиту законитости поднео након протекла рока прописаног одредбом члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је поднети захтев оценио као неблагоприятан.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 1. у вези члана 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић